

MÜSLÜMANLARIN ÖNDERİ VE ÖZELLİKLERİ

Fakültede öyle hocalar varmış ki dinin içinde öteki ahkâmı uygulanmazmış bu devirde. Sadece ahlâkla ilgili tarafları. O da onun müsaade ettiği kadarı uygulanabilirmiş diye. Talebeye bunu anlatmaya çalışıyormuş.

Öyleleri varmış ki neler neler yapıyormuş derste. Ne yamukluklar. Talebeler hazırlanıyorlarmış. Falanca hoca şu yamukluğu yapar, bu yamukluğu yapar. Aman âyetlere, hadislerle bizim içimizden bilgin olanlar iyi hazırlansın.

Hazırlasınlar. Konuştuğu zaman kavgalı cevap verelim diye. Talebe kalkarmış. Biz derslerdeki maceraları bilmiyorduk. Dedikodu da yapmıyoruz. Ne oldu ne kaldı öbür derslerde diye. Haberimiz yok. Hoca bir muzırlık yapmaya kalkarmış.

Talebeler de kalkarlarmış; âyetleri, hadisleri okuyup sıkıştırırlarmış hocayı. Yaptırmazlarmış. Talebeyi kandırmasına müsaade etmezlermiş. Allah bizi her türlü fitneden, her türlü şerlinin, kötünün şerrinden, kötülüğünden bizi korusun.

Din bir hazine. Din, çok büyük bir nimet. Elbette dini de seveceğiz elbette dine de sımsıkı sarılacağız. Dinimize yan baktırmayacağız. Yamuk söz, iftira attırmayacağız.

Hilâf-ı hakikat söylettirmeyeceğiz. İslâm'da tesettür yoktur, demiş. Reiscumhur var. Karşısına oturmuş. Erkân, âyân, yüksek şahıslar. Çıkmış. Fakültenin, üniversitenin açılışında bir profesör çıkar. İlk dersi verir. Yılın açılış dersi derler.

İslâm'da tesettür yoktur. Bir metre bez için bu kadar kavga koparmak İslâm'a hıyanettir, demiş. Senin sözün İslâm'a hıyanet. Bir parça bez değil o. Allah'ın emri.

Baş örtmeyi biz keyfimizden mi çıkarttık?
Aklımızdan, hayalimizden mi uydurduk?

Bütün asırlar boyu ve bütün dünyanın bütün bölgelerindeki İslâm ülkelerindeki insanların baş örtmesi hep uydurma da sen mi doğrultuyorsun bunu?

Şimdiye kadarki bütün müçtehitler, İmâm-ı Âzamlar, evliyâullahın hepsi bilememişler de sen mi biliyorsun bunu?

Öyle saçma şey mi olur. Dine laf söyletmeyeceğiz. Seveceğiz. Dinin esası bu. Allah'ı

sevmek, dinini sevmek. Onlara samimi duygularla bağlı olmak.

a. Orucun Sağlığımıza Etkisi

İçtenlikle onu severek... Namazı severek kılıyoruz. Angarya değil. Beş vakit kılıyoruz elli vaktin sevabını veriyor Cenâb-ı Hak, diye seviniyoruz. Hepsi güzel. Oruçta aç kalıyoruz öyle memnunuz ki. Akşama öyle hafif oluyoruz ki. Öyle hastalıklardan kurtuluyoruz ki. Bir avuç hap yutuyor, bizim ihvandan bir zengin bir iftar yemeğinde.

Hocam, bu hapları yutuyorum şimdi. Ama diyor, oruç tuttuğum zaman bu haplara lüzum kalmıyor, diyor. Pazartesi, perşembe oruçlarını tutarsan bu haplara lüzum kalmıyor. Bir de eyyâm-i biyz oruçlarını tuttum mu, diyor. Hiç hap kullanmıyorum.

Hastalık kalmadan devam ediyor sağlığım, diyor. Din böyle. Orucu güzel. Namazı güzel. Hac, güzeller güzeli hac. Umre. Cihat. Cihat da güzeller güzeli.

Cihat olmasa bu zalimler, Sırplar, Ruslar dünyayı keserler. Kıtır kıtır, herkesi keserler. Cihat o kadar güzel bir şey ki. O kadar doğrutuyor ki yamukları. Onun için çok güzel. Her şeyi güzel. Tamam. Sonra.

Resûlullah'ı sevmek ve ona içten bağlanmak. Ona karşı samimi olmak. Ey benim sevgili Peygamberim, sen öyle mi buyurdun?

Elbet, öyle yaparım, diyecek. Elbet ben Resûlullah'ın yolundan giderim, diyecek.

Neden iki akşam önce Regaip kandilini kutladık?

Peygamber Efendimiz'in hadislerinde okuduğumuz için.

Birisi de internetten e-mail atmış ki Peygamber Efendimiz Regaip kandilini kutladımı? Böyle bidatleri yapmayın.

Biz nerden çıkarttık Regaip Kandilini?

Peygamber Efendimizin hadîs-i şerîflerinden okuduk ondan asırlar boyu. Evliyâullah, ulemâ-i izâm, sonra bazı ayetlerin açıklamasında geçiyor. Kadir gecesine canım kurban ama ötekiler ne oluyormuş, diyor. Ötekilerin de işareti var.

Duhân sûresinde işareti var. Yani hadîs-i şerîflerde işaretler var. Ayan beyan beyanatlar var. Sen her şeyi reddediyorsun. O noktaya öyle geliyorsun.

Yaptırmak istediğin şey ne?

Kadir gecesinde, Miraç gecesinde, Regaip gecesinde ibadet etmek. Yani bir çuval şeker-

le bile yenmezsin. O kadar yamuk, o kadar yalansın ki.

Yaptırmak istediğin? şey ne Allah aşkına?

Yani ibadet etmeyin mi onun için mi yırı-tınıyorsun, çırpınıyorsun?

Ama o mübarek gecede, Peygamber Efendimiz'in hadîs-i şerîflerinden öğrendiğimiz bir gecede ibadet ediyoruz. Güzel duygularla dolup taşıyoruz.

Fena mı oluyor?

Kimisi cumayı kıldırmak istemez. Din nâmına, yani dinsizlik nâmına olanları millet yutmuyor da.

Niye?

Cumanın şartları yok.

Neymiş cumanın şartları yani?

Peygamber Efendimiz Medine-i Münevver'e'ye gelmeden önce bile Medine müslümanların elinde, yönetim bakımından müslümanların hâkimiyetinde değilken bile sahabe-i kirâm orada cuma namazı kılıyorlardı ve diğer mübarek Medineli sahabe kılıyorlardı.

Peygamber Efendimiz geldiği zaman, âyet-i kerîme de indi. Onların yaptığı şey farz olarak devam etti. "Ama öyle devlet yönetimi bizim elimizde değil, binaenaleyh kılınmaz."

Fesubhanallah. Bizans'taki Arap camisinde bile cuma namazı hep kılınmış.

Oraya giden tüccarlar bu anlaşmayla olur. Avrupa'da, Amerika'da o zaman hiç kimsenin cuma namazı kılmaması lazım.

Ne yırtınıp çırpınıyorsun?

Cuma namazı kılmasınlar. Tüh, yazıklar olsun senin kafana, aklına mantığına. Radikalmiş, köktenciymiş. Neresi köktenci? Sen kökten devirmecisin. Kökten farzları devirmecisin. Resûlüne karşı samimi olmak;

Ve li-kitâbihî. Ve kitabını sevmek ve kitabına karşı samimi olmak. Öpüp başına koymak. Okumak, sevmek, öğrenmeye çalışmak. Öğrendiğini uygulamaya çalışmak. Kur'ân-ı Kerîm'i kendisine rehber etmek. Dünyada rehber etmek. Baş tacı etmek. Peşinden gitmek.

Kur'ân-ı Kerîm niye indi? Nasıl indi? Pat diye bir kitap olarak mı indi?

Yirmi küsur yılda Peygamber Efendimiz'e ayet ayet indi. İnsanlar şöyle yapsın, böyle yapmasın diye öğretmek için indi. Ve Peygamber Efendimiz onları aynen ilk önce kendisi uyguladı.

Amene'r-rasûlü ne demek?

Önce Resûl iman etti demek. Hepsinin önünde. Savaşta da en önde Peygamber Efendimiz. Mücahitler diyorlar ki biz Resûlullah'ın gölgesine sığıırdık.

Arkasına sığıırdık savaşta, diyorlar. En önde o gidiyordu. Onun arkasında sağlam dururuz diye güvenir. Onun arkasına sığıır, öyle giderdik diyorlar. Yani cesaret eşsiz. Cömertlik eşsiz. Her şey tam Allah'ın istediği:

Kâne huluku'l-Kur'an. Ahlâkı Kur'ân-ı Kerîm idi. Yaşayışı Kur'ân-ı Kerîmdi. Kur'ân-ı Kerîm'in mücessem tefsiriydi Peygamber Efendimiz. Hadîs-i şerîfleri öyle. Bu devirde bilmem Kur'ân-ı Kerîm'e gık diyemiyorlar da vık diyorlar. Yalnız gık diyemiyorlar da vık vık diyorlar.

Makası alıp da bazı âyetleri çıkartıp bazı âyetleri bırakanlar var. Şunlar şunlar diye. Kesenler var. Böyle yamuk işler olmaz. Kitabını seven her şeyiyle sever. Tam tamına bağlanır. Bağlandığı zamanda kurtulur.

Ve li-eimmeti'l-müslimîne. Müslümanların önderlerine.

Tabii Müslümanların önderleri, imamları ne demek?

Camideki imam demek değil. Camideki imamda önde olduğundan ona imam denmiş ama müslümanların önderleri demek Hz. Ömer gibi demek. İmâmü'l müslimîn idi. Müslümanların imamı, önderi, başkanı. En önde geleni, başkanı idi.

Başta geleniydi Peygamber Efendimiz'den sonra. Peygamber Efendimiz de müslümanların en önündeydi. Başkanıydı. İmamıydı yani.

İmâmü'l-enbiyâi ve'l-mürselîne. Peygamberlerin imamıydı. Müslümanların önderi. Tabii bu var olduğu zamanlarda müslümanların halifesine delalet eder. Yoksa İslâm'la hükmeden önderlere, idarecilere işaret eder.

Onlarda yoksa ilmiyle âmil, mürşid-i kâmil, ulemâ-i izâma delalet eder. Çünkü onların peşinde gitmesi lazım herkesin. Herkesin Kur'an peşinde gitmesi lazım.

Kur'an peşinde gitmek de onu anlatanın peşinden gitmekle olur.

b. İslam'da Tesettür

Kur'an'ın peşinden nasıl gidecek?

Rafında Kur'ân-ı Kerîm duruyor, kütüphanesinin rafında ama kendisinin bütün işleri

yamuk. Evinde Kur'ân'ı Kerîm var ama Kur'an'ın peşinden gidemiyor.

Kur'an'ın peşinden nasıl gidilir?

Kur'an'ı anlatan Kur'an ehli ehlullah, Allah eli insanın peşinden gidersin. Allah'ın kitabına uymuş olur. Kur'an'ı en iyi anlatan.

“İslâm'da örtünmek yok.” Onun peşine gidilmez. Yalan söylüyor çünkü. Açıkça utanmadan, arlanmadan, sıkılmadan, yağcılık yaparak yalan söylüyor.

Dünyada bir sürü İslâm devleti var. Bir sürü âlim var. Sorulsun. Tarihteki bütün âlimlerin kitaplarına bakılsın. İslâm'da tesettür yok diyen bir tek âlim bulamazlar. İslâm'da tesettür var. Müsteşrik bile bulamazlar. Yani gayrimüslim olup da İslâm'ı inceleyen oryantalist âlimlerden bile İslâm'da tesettür yok diyen çıkmamıştır.

İslâm'a göre tesettür var da, filan der. Hatta Hıristiyanlık'ta da tesettür var. Bakmayın bunların açık gezdiklerine. Papazların bir dertlerini dinleyin bakalım. Laf geçiremiyorlar da bildiğini okuyor millet.

Yoksa rahibeler niye örtülü geziyor?

Tesettür olmadığından mı?

Rahibelerin böyle buradan örtünmesi aşıya kadar uzun etek giymesi neden?

Havadan mı sudan mı?

Var da ondan. Var ama tutmuyorlar. Hatta Yahudilik'te de var. Peruğu Yahudiler çıkartmışlar. Başlarını örtmek gerektiğinden. Örtmeyince usul olarak peruk takma hikâyesini Yahudi kadınları çıkartmış. Örtünme var da ondan.

Peruğu bir çare olarak onlar düşünmüşler. Şimdi bizimkilere de çare olarak onu teklif ediyorlar, bazıları. Müslümanların önderleri.

Abdullah İbn-i Abbas *radıyallahu anh* açıkça müslümanların önderleri, ulemâ-ı dindir diyor. Yoksa umerâ demiyor. Ve bunu tefsir kitaplarını Türkçe'ye tercüme eden bir takım adamlar orasını makaslamışlar işlerine gelmediği için. Kitabın aslında var.

O bizim aleyhimizde olur diye o tefsiri oradan kesip çıkartmışlar. Böyle terbiyesizlik olmaz. Kendi işine gelmeyecek diye bazı şeyleri saklamak. Bazı şeyleri göstermek, bazıları göstermemek. Kendi yamuklukları anlaşılmasın diye.

Öyle saçma şey olmaz. Hepsine birden manasına gelebilir. Ya da bazı öbür kaynaklara bakarak bütün müslümanlara karşı sevgili, samimi olmak diye bu sıralananlardan birisi de o olarak düşünülebilir.

Allah'a, dinine, Resûlüne, kitabına, müslümanların önderlerine ve müslümanların cümlesine. *Veliammetihin* yani Müslümanların hepsini sevecek.

Ümmet-i Muhammedi seviyor musun?

Sevmez olur muyum ya onlar benim din kardeşim. Elbette severim. Arap zencileri de mi seviyorsun, Afrikalıları?

Siyah. Tabii seviyorum. Ne sandın ya. Somalileri de mi? Tabi ya. Kongoluları da mı? Nerede olursa olsun. İster sarı olsun, ister beyaz olsun. İster kırmızı olsun. Hangi renkten olursa olsun ben müslüman olanı severim.

Yunanlı'nın birisi geldi. Müslüman olmuş. Hocam ben ders almak istiyorum, dedi Melbourne'da. Tekkemize intisap etti. Boynuna sarıldım, sevdim. İtalyan birisi geldi. Müslüman oldu. Olmuş. Bizden ders aldı. Brezilyalı birisi geldi, ders aldı. Rusya'dan birisi mektup göndermiş.

Ben müslüman olmak istiyorum. İntisap etmek istiyorum. Mektupla intisap. Ders verdik. Çünkü insanlar birbirlerinin aslında gerçekten kardeşleri de yamuk insanlar onları birbirinden ayırıyor. Yoksa İslam hâkim olsa hepsi kardeş.

Inneme'l-müminûne ihvetun. Hepsi kardeş. Evet dinin aslı işte bu muhabbetler. Allah'ı sevmek dinini sevmek. Kitabını sevmek. Resulünü sevmek. Müslümanların önderlerini, idarecilerini, Müslüman idarecilerini sevmek.

Yoksa İslam'ın aleyhine çalışan, Müslümanların arkasından sırtına hançer saplayan insanların değil tabii elbette. Hani akıl var, mantık var. İnsaf var yani. İnsaf denilen bir şey var. Gidip de düşmanını seven insanın ne demeli bilmem. Aptal sözü hafif gelir de artık ney demeli bilmiyorum.

رَأَيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي قُصُورًا مُسْتَوِيَةً عَلَى الْجَنَّةِ.
قُلْتُ: يَا جِبْرِيلُ، لِمَنْ هَذَا؟ فَقَالَ: لِلْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ
وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ. وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

Enes *radiyallahu anh*'ten Deylemî rivayet etmiş. Daha başka kaynaklarda var. Peygamber Efendimiz şöyle anlatmışlar ki:

Reeytü. Ben gördüm.

Ne zaman?

Leylete üsriye bî. Mirac'a çıkartıldığım gece gördüm.

Neler görmüş?

Kusûran müsteviyeten ale'l-cenneti. Bir hizada köşkler gördüm, sıralanmış. Cennette. Müsteviyeten; bir seviyede demek, bir hizada demek ama belki bir medih manasına vardır.

Her şeyi, endamı, tam düzgün, çok güzel manasına da belki geliyordur kelime. Yani bir sırada düzgün, düz köşkler gördüm, diyor.

Tabii köşklerin düz olması acaba her şeyi düzgün manasında mı?

Her şey çok güzel. Çünkü başka hadîs-i şerîflerden biliyorum, konuyu. Mücevheratla süslü köşkler. Çok güzel. Sordum diyor Peygamber Efendimiz:

Kultü: Yâ Cibrîlü. Ey Cebrail.

li-men hâzâ? Kimin bu köşk? Bu köşkler kimin?

Diye sordum.

Fe-kâle: Cebrail aleyhisselam buyurdu ki:

li'l-kâzımîne'l-ğayza. Kızgınlığını yutanların.

Ne demek kızgınlığı yutmak?

Ben Ali'ye kızıyordum, Ali de bana kızıyordu. Birbirimizi تنها bir yerde görsek haklayacaktık. Çok kızıyorduk birbirimize ama sonra İslâm aklımıza geldi.

Kur'an aklımıza geldi. İman aklımıza geldi. Allah'ın rızası aklımıza geldi. Yuttuk kızgınlığımızı. Allah için bıraktık. Kinini, kızgınlığını yutanlara bu. Kızgınlığını, hasımlığını terk edenlere.

Ve'l-âfîne 'ani'n-nâsi. Kendilerine karşı kusur işlemiş olan insanları affedenlere. Hıncını, kızgınlığını yutup insanları affedenlere bu köşkler.

Va'llahu yuhibbü'l-muhsinîne. Allah muhsin kullarını sever. Yani iyi yapan kullarını. İyilik yapan kullarını sever. Demek ki kızgınlığını yutmak, kızgınlığından vazgeçmek insanların kendilerine karşı işlenmiş suçlarını, kusurlarını affetmek güzel bir şeymiş.

Allah muhsin kulları sevdiğinden kızgınlığını yutup affedici kullarına da bu köşklerini veriyor. Bu konuyla ilgili aynı meseleyi anlatan bir başka hadîs-i şerîften hatırımda kalanlarını size nakledeyim. Mesele iyice anlaşılсын diye.

Bir kişi mahşer günü mahkeme-i kübrâda mizanın başına getiriliyor. Getirilecek. Peygamber Efendimiz'e Allahu Teâlâ Hazretleri istikbalde olacak şeyleri de gösteriyordu. O da anlatıyordu. Getirilecek. Adamın sevapları bir tarafa, günahları bir tarafa. Terazide konuluyor.

Terazinin eni boyu ne kadar hocam?

Bu yedi kat semayı içine alacak kadar büyükmüş, mizan. Yeri, göğü, yedi kat semayı içine alacak kadar büyük bu terazi. Ve melekler o terazinin heybetinden titreşeceklermiş kenarda.

İki heybet var. Bir, muazzamlığının heybeti. Bir de tartılıyor, sahibi terazi aleyhine olursa cehenneme gidecek. Sonuçta titretici. Terazinin kendisi de heybetli. Sonucu da heybetli. Melekleri titreten.

Siz ne titriyorsunuz mübarekler?

Sizin günahınız yok ki. Melekler günah işleyen mahlûklar değil ki. Melekler Allah'ın her emrettiğini yapan mübarek nuranî varlıklar. Onların azapları yok.

Siz ne titriyorsunuz?

Heybetinden titriyorlar. Çünkü mahşer günü mahkeme-i kübrâ çok heybetli, çok deh-

šetli, çok korkulu, çok heyecanlandırıcı... Şimdi adamın sevapları, günahları tartılacak o gün. Az bir şey çok az sevapla vaziyeti kurtarıyor gibi.

Azıcık bir sevabı var. Sevaplar, günahlar alınıp verildikten sonra sevabı azıcık, biraz daha fazlaca. Galiba kurtulacak gibi derken bir hasmı geliyor, diyor ki:

“Yâ Rabbi! bu hesabı görülen kişide benim de hakkım var, hakkımı alıver. İsterim hakkımı Ya Rabbi.”

c. Kul Hakkının Önemi

Ne kadar?

“Şu kadar hakkım var.” Onu verecek kadar sevabı yok ki burada bunun. Senin hakkını karşılayacak kadar sevabı kalmamış terazide.

“Öyleyse yâ Rabbi benim günahımdan alsın. Benim günahımı hafifletsin.” Bana sevap veremiyorsa, sevabından artı değer veremiyorsa, benim eksi değerlerimden alsın. Aynı miktarda. Ben kurtulayım.

Sonuç itibariyle ben kurtulayım, diyecek. İşte o zaman Allahu Teâlâ hazretleri o vaziyeti fena olan kula çünkü onun günahları buna yüklenilip de sevabı aldıktan sonra yetmediği

kadar günahı yükletilip de buna şey yapılıncaya kadar bu cehenneme gidecek artık.

Hesabı görülen kişi cehenneme gidecek, bu isteyince hakkını. O hak isteyene diyecekmiş ki:

“Başını kaldır, kulum.” Çünkü orada herkes diz çökmüş ve başı yerde olarak hesap görecekmış. Başını kaldıramayacaktı.

Kaldır başını kulum, deyince bir kaldıracaktı başını ki. Allah emretti, ondan kaldırılabiliyor. Bir kaldıracaktı ki karşıda köşkler, mücevherattan yapılmış, pırıl pırıl parlıyor. Kenarları kıymetli taşlarla süslü, incilerle, mücevheratla süslü.

Muhteşem köşkler görecek başını kaldırıncaya. Şaşıracaktı hesabı kitabı. Vaziyeti, durumu. Kendisinin ne halde olduğunu. Diyecekmiş ki:

“Aman! Bunlar kimin yâ Rabbi?”

Merak ediyor yani. O kadar güzel. Ağzının tabii suyu akıyor. Çok beğeniyor aklı başından gittiğinden. Nerde olduğunu unuttu. Hesabı, kitabı, sorguyu, suali, mahkemede olduğunu unuttu.

“Aman! Bunlar kimin yâ Rabbi?” diyecekmiş. Allahu Teâlâ Hazretleri buyuracakmış ki:

“Bunlar bedelini veren kimselerin, bu köşklerin bedelini veren kimselerindir.” Şaşıracakmış, diyecekmiş ki:

“Yâ Rabbi! Böyle muazzam, şahane, mücevheratla yapılmış şu köşklerin parasını kim çıkartabilir, kim verebilir bunu?” diyecekmiş. Allahu Teâlâ hazretleri buyuracakmış ki:

“Sen verebilirsin.”

“Ben mi?”

“Sen verebilirsin. Bu köşkler kinini yutup insanları affedenler için hazırlanmış köşklere dir.” diyecekmiş.

Ve'l-kâzımîne'l-ğayza ve'l-âfîne 'ani'n-nâsi. Onlar içindir, bu köşkler. Onlar için hazırlanmış. Müsteviyeten, sıra sıra böyle. Sen de bu kardeşini affedersen, sen de affedenler arasında bu köşklere bir tanesine sahip olursun, diyecekmiş. O da diyecekmiş ki:

“Affettim yâ Rabbi!” Köşkün sahibi olduğunu anlayınca koşmaya başlayacakmış. Çünkü affedenlere köşk veriliyor. O da köşkü-

ne doğru koşmaya başlayacakmış. Allahu Teâlâ hazretleri buyuracakmış ki:

“Dur kulum, nereye gidiyorsun?”

“Yâ Rabbi köşküme gidiyorum.”

“Bak sen affettiğin için o kardeşini o da cehenneme düşmekten kurtuldu. O da cennete girecek. Tut, onun elinden de beraber cennete girin.” diyecekmiş. O da onun elinden tutacakmış. Gel kardeşim, diye cennete beraber gireceklermiş. Peygamber Efendimiz burada buyurmuş ki:

“Ey insanlar, Allahtan korkun. Dargın kardeşlerin arasını ıslah etmeye çalışın. Bak Cenâb-ı Hak Teâlâ hazretleri birbirine kızgın, dargın, küs iki müslümanı nasıl barıştırıyor orada. Görün. Siz de dünyada böyle dargınları barıştırmaya çalışın, buyurmuş.

Olay bu yani. Bir başka hadîs-i şerîfte bu anlatılan meselenin aynı köşkler yine geçiyor. Ben de çok kimselere kızıyordum, kızgınlığım da vardı. Ben de o köşkleri almak aşkına, ben de affettim onları, dedim.

Zaman zaman şeytan geliyor diyor, o kadar sana haksızlık ettiler, niye affediyorsun filan diye. Takılıyor bana da. Affettik. Allah;

lütfuyla, keremiyle o köşkleri sahip etsin. Her birimize ayrı ayrı.

رَأْسُ الْعَقْلِ بَعْدَ الدِّينِ التَّوَدُّدُ إِلَى النَّاسِ، وَاصْطِنَاعُ
الْخَيْرِ إِلَى كُلِّ بَرٍّ وَفَاجِرٍ

Peygamber Efendimiz buyurmuş ki:

Re'sü'l-akli ba'de'd-dîni. Dindarlıktan sonra akıllılığın başı. Bu adam akıllı, zeki, kurnaz. İşini bilen bir adam. Bu akıllılığın başı, dindarlık bir tarafa. Dindarlıktan sonra akıllılığın başı;

Re'sü'l-akli ba'de'd-dîni etteveddüdü ilâ'n-nâsi. İnsanlara kendisini sevdirebilmektir. Akıllılık, insanlara halka kendisini sevdirebilmektir.

Vastınâ'u'l-hayri ilâ külli berrin ve fâcirin. İyi ve kötü her insana hayır işlemektir. Her insana hayır yapmaktır. Hayır yapmaktır. Hayır yapmaktır. Hayır yapmaktır. Bu dünya o kadar fazla uzun bir zaman değil ki. Şer ile kavgayla vakit geçireceksin. Hayır yap da sevap kazan, be adam. Ömür rüzgâr gibi geçiyor. Bizim ömür de öyle geçiyor. Fıldır fıldır dönüyor. Rüzgâr gibi gidiyor. Yel gibi. Yel esmiş, gitmiş gibi ömür geçiyor.

Bu kadar kısa zamanda sevap kazanmakla mı uğraşmalı?

Düşmanlık yapmakla mı uğraşmalı?

Aklı olan hayır işlemekle, sevap yapmakla vakit geçirir.

d. Yaradılan Yaradandan Ötürü Sevmek Düşmanlıklar ne olacak?

Boş ver. *Nazar eyle itürü, bazar eyle götürü*. İtürü ne demek hocam, onu bilmiyordum ben. *İtürü* demek keskin demek eski Türkçe'de. Yunus'un zamanında *itürü* keskin demek. *Nazar eyle itürü*.

Ne demek?

Keskin bir bakışla, şöyle bir dikkatlice bir bak. *Nazar eyle itürü*. İyi bak yani.

Keskin bak. Sağlam bak. İyice bir bak. *Nazar eyle itürü, bazar eyle götürü*. Toptan pazarlık yap. Şu kadar koyun, ne kadar bunlar? 3500-4000 işte 3752 bilmem ne.

Tamam, toptan kaçta veriyorsun bunları?

Üç aşağı beş yukarı şu kadar verdi. Pazarlığı toptan yap. Öyle ufak tefek bir koyun, iki koyun, ıvırdı zıvırdı, kuruştı bilmem neydi filan değil.

Nazar eyle itürü, bazar eyle götürü.

Yaradılanı hoş gör Yaradan'dan ötürü.

Allah'ın mahlûkâtına da Yaradan'ı hürmetine hoş görüver işte bunu da böyle Allah aklı kıtça yaratmış. Biraz suyunu sert vermiş. Asabi. Kızar böyle bardağı, testiye kırar. Hop oturur, hop kalkar. Bağırır çağırır. Sonra biraz sonra akıllanır filan. Ne yapalım filan.

Dövene elsiz gerek.

Sövene dilsiz gerek.

Bu Yunus'un aklı yok mu?

Bu mübarek adamcağızın hiç mi aklı yoktu?

Şu hâle bak, ne diyor. Nasıl olmamız lazımmış?

Nasihat ediyor, bir de bize kalkmış. Diyor ki:

Dövene elsiz gerek. Adam vuracak da ben vurmuyacağım. Yunus Emre öyle mi diyorsun? O bana vuracak ben ona vurmuyacağım. *Dövene elsiz gerek. Sövene dilsiz gerek.* Aa, o bağırarak çağırarak; ben ses çıkartmayacağım.

Derviş gönülsüz gerek.

Gönülsüz ne demek?

Yani kırılma filan öyle şey yok. Gönlüm kırıldı, kalbim kırıldı. Yok, öyle bir şey. Sanki yok. Var ama. Gönülsüz demek öyle demek.

Kalbim kırıldı, diyecek bir kalbi yok. Kalbimi kırdın, diyecek bir şeyi yok. Sanki kalbi yok. Var ama yutuyor.

Belli etmiyor. *Dövene elsiz gerek, sövene dilsiz gerek. Derviş gönülsüz gerek.* Kalbim kırıldı, darıldım, marıldım demeyecek. Ben böyle yapamam. Sen öyle yapamazsan sen derviş olamazsın. Böyle yapamazsan derviş olamazsın, diyor.

Eğer biz tekke âdâbına riayet eyleseydik, derviş olsaydık cihanı fethederdik. Ne çekiyorsak dervişliği yapmadığınızdan çekiyoruz. Toplum olarak, Türkiye olarak, parti olarak, pırtı olarak zart olarak, zurt olarak... Hepsi. Derviş olsaydık.

Yunus'u herkes seviyor mu?

Seviyor.

Mevlana'yı?

Seviyor.

Bu adamlar müslüman değil mi?

Müslüman. Sen de müslümansın. "Hocam, Avrupalılar bana müslüman olduğumdan kızıyor." Bunlara niye müslüman oldukları halde kızmıyor?

Yunus'a ve Mevlana'ya Müslüman oldukları halde Avrupalılar niye kızmıyor da sana kızıyor?

Sen kusurunu anlasana. Senin bir eksiğin var. Onların da meziyetleri var. Yunus'un bir meziyeti var. Yetmiş iki milletten kendisini aşağı biliyor. Öyle bilmezse iyi derviş olamayacak diye herkesten hor biliyor kendisini.

Ya sen?

"Ben de herkesten iyiyim. Ama kimse benim kadrimi bilmiyor." diye düşünüyor müslüman. Şimdiki zamane müslümanı.

Ben çok iyiyim ama iyiliğimi kimse anlamadı, diyor. Ne mal olduğumu, kıymetimi kimse ölçemedi, diyor. Herkese kızıyorum ya diyor. Kimse benim kıymetimi anlamadı, diyor.

Yunus ne diyor?

Beş para etmem, diyor. Toprak olmak lazım, diyor. Toprak aşağıda. Yetmiş iki milleti hor görmemektir, diyor. Ondan seviliyor. Yumuşak yumuşak konuştuğundan seviliyor. Gözü yaşlı olduğundan seviliyor. İyilik yaptığından seviliyor. Biz de öyle yapsaydık.

Peygamber Efendimiz'i nasıl sevdiler?

Severlerdi.

Nasıl müslüman oldular?

Peygamber Efendimiz'i görenler, evliyâullahı görenler nasıl müslüman oldu?

Güzel huyundan dolayı. Allahu Teâlâ hazretleri bizi hakikî derviş eylesin.

Hakikî, kâmil insan eylesin. Kâmil insan olma yoluna gelmişiz. Mektebe kaydolmuşuz ama kırk yıldır birinci sınıftayız. Allahu Teâlâ hazretleri bizi sevdiği kul eylesin.

Sevdiği güzel işleri öğrenip yapmayı nasip eylesin. Sevapları kazanmayı, rızasını kazanmayı nasip eylesin. Huzuruna sevdiği, razı olduğu kul olarak varmayı nasip eylesin. Cennetiyle, cemaliyle müşerref eylesin.

el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
22 Şa'bân 1420 / 30.11.1999

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

